

РЕШЕНИЕ

№ 415

гр. Плевен , 26.08.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛЕВЕН, XII НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ в публично заседание на първи юли, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Асен Ив. Даскалов

при участието на секретаря ИГЛИКА Н. ВАСИЛЕВА
като разгледа докладваното от Асен Ив. Даскалов Административно наказателно дело № 20204430201600 по описа за 2020 година

ПРОИЗВОДСТВО по реда на чл. 59 ал. 1 ЗАНН

С Наказателно постановление № 20-0938-002551/06.07.2020 г. на *** на *** при ОДМВР - ПЛЕВЕН, на М. Т. АНГ. ЕГН: ***** е наложено административно наказание на основание чл.179 ал.1 т.5 от Закона за движението по пътищата – глоба в размер на 150 /сто и петдесет/ лева, за извършено нарушение по чл.25 ал.1 ЗДвП.

Срещу така издаденото наказателно постановление (НП), санкционираното лице е подало жалба до РАЙОНЕН СЪД - ПЛЕВЕН. Счита, че в хода на административнонаказателното производство е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила – в разрез с чл.57 ал.1 т.5 ЗАНН, в НП не са посочени доказателствата, които го потвърждават, с което е ограничено правото на защита на М.А.. Наред с това, оспорва приетата в хода на административнонаказателното производство фактическа обстановка като отбелязва, че не са взети предвид направените от страна на жалбоподателя възражения, а и не са изяснени редица обстоятелства - какъв е бил общият брой пътни ленти, имало ли е забрана за навлизане в пътна лента за насрещно движение, с какъв знак е въведена тази забрана, за коя отсечка от пътя действа тази забрана, имало ли е движещи се автомобили в насрещното движение, кои са били те; в тази връзка е отбелязано, че на практика цялото административнонаказателно производство почива върху твърденията на

свидетеля К. В. Р., като същевременно жалбоподателят изразява съмнения, че този свидетел се е движел с несъобразена скорост в конкретните пътни условия. При условията на евентуалност посочва, че се касае за маловажен случай на административно нарушение, тъй като не са настъпили общественоопасни последици - и е следвало да бъде приложена разпоредбата на чл.28 ЗАНН. На тази основа, моли за отмяна на Наказателното постановление и за присъждане на разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, не се явява и не се представлява. Депозирано е писмено становище от упълномощен защитник, с което се поддържат вече заявените аргументи по незаконосъобразност и неправилност на издаденото Наказателно постановление; допълва се, че евентуалното кредитиране показанията на свидетеля Р. би създало „...опасна практика на доносичене и подаване на злословни сигнали...“. На тази основа, поддържа жалбата и отправя искане за отмяна на НП като незаконосъобразно и неправилно, както и за присъждане на разноски за адвокатски хонорар в размер на 500 лева.

За ответната страна – ОДМВР – ПЛЕВЕН – представител не се явява.

Жалбата е подадена от оправомощена страна и в срока по чл.59 ал.2 ЗАНН, поради което се явява допустима.

След щателно обсъждане на събраните доказателствени материали поотделно и в тяхната съвкупност, Съдът намира следното:

Административнонаказателното производство е започнало със съставяне на Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № 2551/04.06.2020г. /бл.№250583/ от страна на М. Г. Г. – мл.автоконтрольор при *** при ОДМВР - ПЛЕВЕН, в присъствието на свидетелите ИВ. В. Д., К. В. Р., както и на нарушителя – М. Т. АНГ.. Съставен е за това, че на 27.05.2020 г. около 13:55 часа в гр. ПЛЕВЕН, на ул. „****“ до № 3, с посока на движение към ул. „****“, като водач на товарен автомобил „****“ с рег. № ***, извършва внезапно отклонение от дясна пътна лента към съседна лява пътна лента, без да подаде навременен ляв пътепоказател, като принуждава движещият се зад него лек автомобил „****“, с рег. № *** с водач К.Р., рязко да намали скоростта и да навлезе в пътна лента за насрещно движение; създава опасност за възникване на ПТП – нарушения по чл.25 ал.1 и чл.26 ал.1 ЗДвП. Отбелязано е, че АУАН е съставен във връзка с административна Преписка рег. № 316000-19250/01.06.2020 г. Нарушителят е направил възражения при съставяне на АУАН – отбелязал е „*тролеят смятам, че не съм извършил нарушения поглеждам в огледало и подавам мигач...*“. Допълнителни възражения подал по реда и в срока по чл.44 ал.1 ЗАНН, като отново отбелязал, че не е вярно това, че не е подал ляв пътепоказател, преди да се включи в движението по находящата се от ляво, пътна лента.

Административнонаказващият орган изцяло е възприел изложената от страна на актосъставителя фактическа обстановка, съответно – не е отдал вяра на направените от страна на нарушителя възражения. От друга страна, прецизирал правната квалификация, като счел, че не е извършено нарушение по чл.26 ал.1 ЗДвП, поради което, същото отпаднало от окончателния ѝ вид. На тази основа, издал обжалваното Наказателно постановление, с което на М. Т. АНГ. ЕГН: ***** е наложено административно наказание на основание чл.179 ал.1 т.5 от Закона за движението по пътищата – глоба в размер на 150 /сто и петдесет/ лева, за извършено нарушение по чл.25 ал.1 ЗДвП.

Съдът намира, че Актът за установяване на административно нарушение е съставен и обжалваното Наказателно постановление – издадено, от компетентни лица /л.30 – 31 от делото/. Не е налице претендираното от жалбоподателя нарушение на процесуалните правила. Следва да бъде отбелязано, че при издаване на НП, административнонаказващият орган не дължи подробно и изчерпателно посочване на доказателствата, които потвърждават административното нарушение. В случая, в обжалваното НП е отбелязано, че същото се издава въз основа на преписката по съставен от М. Г. Г., АУАН бл.№250583 /т.е. доказателствените материали, съдържащи се в тази преписка/ и в този смисъл, обсъжданото изискване на ЗАНН се явява удовлетворено. Ето защо, не е допуснато нарушение на процесуалните правила по чл.57 ал.1 т.5 ЗАНН, нито – е ограничено по някакъв начин, правото на защита на нарушителя.

Служебната проверка за законосъобразност, извършвана от въззивната инстанция не установява и други, допуснати в хода на административнонаказателното производство, нарушения на процесуалните правила. Поради това Съдът приема, че издаденото Наказателно постановление е формално законосъобразно. По неговата правилност се събраха гласни доказателствени средства - показания на свидетелите М. Г. Г., ИВ. В. Д., К. В. Р., писмени доказателства, веществено доказателство /видеоматериал, заснет от видеорегистратор, находящ се на компакт-диск – л.103 от делото/ и експертно заключение по видео-техническа експертиза /л.23 – 27, л.33 - 34, л.60-61, л.90 – 103 от делото/. Още тук следва да бъде обърнато внимание, че показанията на св.Д. са напълно бланкетни, като същият уточнява, че на практика, полицейската проверка по случая се е извършвала изключително от страна на св.М.Г.; ето защо, показанията на св.Д., поради твърде ниската си информативност, на практика не способстват за разкриване на обективната истина.

От друга страна, от основополагащо значение за нейното разкриване е изследвания в хода на видео-техническата експертиза, видеофайл, съдържащ запис от видеорегистратор, предоставен за нуждите на делото от страна на св.К.Р.. Съобразно трайната съдебна практика,

видеофайлове, изготвени при условията на случайност, имат характера на веществени доказателства по смисъла на чл. 109 НПК, тъй като по същността си представляват предмет /електронен запис върху оптичен носител/, който може да послужи за изясняване на обстоятелствата по делото; в тази насока са например Решение № 228 от 9.06.2014 г. на ВКС по н. д. № 355/2014 г., I н. о., НК, Решение № 277 от 8.06.2012 г. на ВКС по н. д. № 839/2012 г., I н. о., НК, Решение № 410 от 4.12.2013 г. на ВКС по к. д. № 1479/2013 г., НК, II н. о., Решение № 462 от 26.11.2012 г. на ВКС по н. д. № 1416/2012 г., I н. о., НК, Решение № 390 от 02.10.2009 г. по НОХД № 393/2009 г., II н.о., НК и много други. Запознаването с това веществено доказателство, което е изследвано от видео-техническата експертиза идва да покаже, че показанията на свидетеля К.Р. и тези на св.М.Г., изцяло отговарят на действителното фактическо положение. С други думи, версията, застъпена в показанията на свидетелите К.Р., М.Г. и изложена в АУАН/НП, изключително подробно, правдиво и обективно отразява случилото се. Впрочем, показанията на свидетелите Г. и Р. са убедителни и взаимопотвърждаващи се, без съмнения за тенденциозно отношение, въпреки че св.Р. е пряко ангажиран в пътната ситуация, подлежаща на изясняване, а св.Г. – в качеството на полицейски служител, е имал задачата да проучи подадения от св.Р. сигнал в административна преписка №316000- 19250/01.06.2020г на ОД на МВР-Плевен и да събере данни за фактическата обстановка. На свой ред, от заключението по представената видео-техническа експертиза се установява, че на изследвания един брой компактдиск, бял на цвят, с фабричен номер ***, с ръкописен надпис „Регистратор 27.05.2020год.“, е налице един файл, записан в специализиран за файлове съдържащи видеозапис формат „AVI“; видеофайлът е цифров презапис от оригиналния файл, записан върху твърдия диск на компютърна система за видеонаблюдение; при прегледа му, с помощта на специализиран софтуерен видеоплеър е установено, че съдържа в себе си видеозапис, заснет от две заснемащи устройства /камери/: едната - насочена през предно обзорно стъкло на автомобил, а другата - насочена през задно стъкло на същия автомобил; заснетото изображение е цветно, с размер 1920x1080 пиксела, с вкопирани в кадъра данни за дата и часово време /тайм код/, като съгласно тези данни, видеозаписът е заснет на 27.05.2020 година, за времето от 13:55:46 часа до 13:56:21 часа - системно време. Вещото лице отбелязва, че таймкодът, вкопиран в изображението не се прекъсва и не са установени следи от манипулация/намеса върху записаната информация; посочва, че на видеозаписа е заснет товарен автомобил, отговарящ на задачите на експертизата - с регистрационен номер ***, като движението на този автомобил е илюстрирано със снимки, експортирани от кадрите и подредени в хронологичен ред, в изследователската част на протокола. Също така, от представената справка от ОБЩИНА ПЛЕВЕН, ведно със скица-извлечение, касаеща района на ул. „***“ №3 в гр.ПЛЕВЕН е видно, че в процесния район, улицата е разделена на две пътни платна, посредством пътна маркировка М2 /двойна непрекъсната линия/, а всяко платно се състои

от две пътни ленти, на свой ред - разделени с пътна маркировка МЗ /единична прекъсната линия/.

В този смисъл, показанията на свидетелите К.Р., М.Г., процесният видеозапис, експертното заключение по видео-техническа експертиза, споменатата справка от ОБЩИНА ПЛЕВЕН, ведно със скица-извлечение, касаеща района на ул. „***“ №3 в гр.ПЛЕВЕН, формират една хармонична доказателствена съвкупност, от която както пряко, така и косвено следва изложената в АУАН/НП фактическа обстановка. Съдът намира, че същата се явява доказана по несъмнен начин, приема я и няма да я преповтаря, още повече, че презумпцията по чл.189 ал.2 ЗДвП, не се явява надлежно опровергана.

Следва да бъде напоменено, че съобразно чл.25 ал.1 ЗДвП, *„Водач на пътно превозно средство, който ще предприеме каквато и да е маневра, като например да заобиколи пътно превозно средство, да излезе от реда на паркираните превозни средства или да влезе между тях, да се отклони надясно или наляво по платното за движение, в частност за да премине в друга пътна лента, да завие надясно или наляво за навлизане по друг път или в крайпътен имот, преди да започне маневрата, трябва да се убеди, че няма да създаде опасност за участниците в движението, които се движат след него, преди него или минават покрай него, и да извърши маневрата, като се съобразява с тяхното положение, посока и скорост на движение.“*. Налице е задължение за действие при изпълнение на всяка маневра от страна на водачите – преди да я предприемат, да се уверят, че няма да създадат опасност за другите участници в движението. При положение, че жалбоподателят не е съобразил поведението си с това задължение за действие, а при установените време, място и обстановка, без да се съобрази с движението в съседната лява пътна лента и без да подаде пътепоказател, е предприел отклонение наляво по пътното платно и навлизане в тази съседна пътна лента, в която по същото време се е придвижвало друго МПС /управлявано от св.Р./ и последното, за да избегне удар с управлявания от жалбоподателя товарен автомобил, се е наложило да невлезе, на свой ред, в лентата за насрещно движение – следователно, възникнала е непосредствена опасност за движението и са налице всички предпоставки за налагане на административно наказание на основание чл.179 ал.1 т.5 от Закона за движението по пътищата. Впрочем, от представения видеозапис и заключението по приетата видео-техническа експертиза следва, че опасността за движението следва не само поради неадекватното движение на управлявания от страна на М.А. товарен автомобил /който, налага се да бъде отбелязано, след навлизането по описания вече начин в пътната лента на л.а. „***“, с рег. № ***, впоследствие отново, без подаден пътепоказател се връща в собствената си лента за движение/, но и от обстоятелството, че в лентата за насрещно движение е видно приближаването на сив на цвят лек автомобил, сблъсъкът с който, за радост е избегнат. В този смисъл, нарушението, за което

е ангажирана административнонаказателната отговорност на М. Т. АНГ., се явява доказано по несъмнен начин. Същевременно, неоснователни се явяват съображенията на жалбоподателя по съществото на правния спор, в т.ч. – че не било добре изяснена пътната обстановка, като например какъв е бил общият брой пътни ленти, имало ли е забрана за навлизане в пътна лента за насрещно движение, с какъв знак е въведена тази забрана, за коя отсечка от пътя действа тази забрана, имало ли е движещи се автомобили в насрещното движение, кои са били те. Както вече беше изложено, процесната пътна обстановка, в относимите нейни аспекти, е надлежно установена и доказана. Наред с това, няма как да бъде споделена възприетата позиция на омаловажаване на собственото противоправно поведение на жалбоподателя, с опит да бъде внушено, че К.Р. се е движел с несъобразена скорост – твърдения, които се явяват недоказани и несъстоятелни. Недоумение будят и съжденията, че евентуалното кредитиране показанията на свидетеля Р. би създадо „...опасна практика на доносничене и подаване на злословни сигнали...“. От една страна, както беше отбелязано, показанията на този свидетел се потвърждават по категоричен начин от обсъдените вече доказателствени източници, а от друга – следва да се прави разлика между „доносниченето“ и „злословността“, от една страна и проявите на гражданска позиция, от друга – за каквато именно позиция се касае в случая, като следва да бъде подчертано, че подобни прояви способстват по най-динамичен начин, за поддържане на добрия ред и спазването на Закона в страната.

Ето защо правилно, административнонаказващият орган е пристъпил към налагане на административно наказание на основание чл.179 ал.1 т.5 от Закона за движението по пътищата – глоба в размер на 150 лева. Същата разпоредба предвижда абсолютно определен размер на санкцията, който е правилно съобразен от административнонаказващия орган и поради това – няма да бъде повече обсъждан. Не на последно място, нарушението не представлява „маловажен“ случай, тъй като е типично по обществената си опасност на обикновения случай на нарушение по чл.25 ал.1 ЗДвП; отделно от това, от представената справка за нарушител е видно, че жалбоподателят е многократно административно наказван за различни административни нарушения по ЗДвП в миналото, т.е. касае се за недостатъчно сериозно отношение към правилата за движение по пътищата, несъвместимо с преценяването на случая като „маловажен“.

Крайният извод е, че обжалваното Наказателно постановление е както законосъобразно, така и правилно, поради което - следва да бъде потвърдено. Предвид изхода на административнонаказателното производство, на жалбоподателя разноси не се дължат, а на основание чл.84 ЗАНН вр.чл.189 ал.3 НПК, М. Т. АНГ. ЕГН: ***** следва да бъде осъден да заплати паричната сума в размер на 94,29 лв./деветдесет и четири лева и двадесет и девет стотинки/- по сметка на РАЙОНЕН СЪД –ПЛЕВЕН,

във връзка с приетата по делото съдебна видео-техническа експертиза.

Водим от горното и на основание чл.63 ал.1 ЗАНН, Съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 20-0938-002551/06.07.2020 г. на *** на *** при ОДМВР - ПЛЕВЕН, с което на М. Т. АНГ. ЕГН: ***** е наложено административно наказание на основание чл.179 ал.1 т.5 от Закона за движението по пътищата – глоба в размер на 150 /сто и петдесет/ лева, за извършено нарушение по чл.25 ал.1 ЗДвП.

На основание чл.84 ЗАНН вр.чл.189 ал.3 НПК, **ОСЪЖДА** М. Т. АНГ. ЕГН: ***** да заплати паричната сума в размер на 94,29 лв./деветдесет и четири лева и двадесет и девет стотинки/ - по сметка на **РАЙОНЕН СЪД – ПЛЕВЕН**, във връзка с приетата по делото съдебна видео-техническа експертиза.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Административен съд – Плевен, в 14 - дневен срок от съобщението до страните, че е изготвено.

Съдия при Районен съд – Плевен: _____